

8-Giới Theo Cư Sĩ Không Thỉnh Trước Xin Y:

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó có cư sĩ chuẩn bị tiền định mua y cúng cho Thích tử Bạt-nan-đà, nghĩ rằng: “Ta sẽ đem số tiền này mua y cúng cho Thích tử Bạt-nan-đà”. Bạt-nan-đà nghe biết được tin này liền đến chỗ cư sĩ hỏi rõ sự việc, cư sĩ đáp phải, liền hỏi: “Cư sĩ định mua y như thế nào cúng cho tôi?” Đáp: “Định mua y như thế như thế...” Bạt-nan-đà liền nói: “Tỳ kheo chúng tôi là người xuất gia nếu thiếu y phục cầu xin khó được, cư sĩ các vị lại không thể thường xuyên bố thí, nay cư sĩ muốn mua y cúng cho tôi thì nên mua loại vải như thế như thế...”, cư sĩ nghe theo lời của Bạt-nan-đà mà mua y thì phải trả gấp hai, Ba-lần số tiền mà mình đã chuẩn bị sẵn, nên sanh tâm hối tiếc trách rằng: “Sa-môn Thích tử không biết thời, không biết nhàm đủ, không biết trừ lượng. Nếu người thí không biết lượng thì người thọ cũng nên biết lượng. Nay ta phải trả giá tiền mua y gấp hai, Ba-lần số tiền mà ta sẵn có. Đây là lỗi của ta khiến ta phiền não không có lợi ích gì, tại sao ta lại cúng dường cho người không biết đủ, khó nuôi không biết nhàm đủ như thế”. Lúc đó có Tỳ kheo thiếu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này, tâm không vui quả trách rồi đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm Tỳ kheo tăng rồi hỏi Bạt-nan-đà: “Thầy thật đã làm việc này phải không?” Đáp: “Thật vậy thưa Thế tôn”, Phật liền quả trách rằng: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại ở chỗ cư sĩ không phải bà con khởi tướng là đồng y mà theo xin”, quả trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu vì Tỳ kheo nên cư sĩ, vợ cư sĩ lo liệu số tiền mua y, nghĩ rằng: “Ta đem số tiền này mua y như thế như thế... cúng cho Tỳ kheo”. Tỳ kheo này vốn không được thỉnh tùy ý trước, liền khởi tướng đồng ý đi đến chỗ cư sĩ nói rằng: “Cư sĩ đã lo liệu số tiền mua y như thế cho tôi thì nên mua loại vải như thế như thế...”. Vì muốn tốt, nếu được y thì Tỳ kheo này phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề.

Vì Tỳ kheo là chỉ cho Bạt-nan-đà; Y (vải) gồm các loại vải như gai trắng, gai đỏ, Súy-di-la, Khâm-bà-la, Kiêu-xa-da, Kiếp-bối... Số tiền mua y là hoặc bằng vàng bạc, tiền... cho đến dùng gạo thóc đổi lấy. Lo liệu là cất tiền để dành mua y. Nói mua y như thế như thế là y với giá hoặc với kích lượng hoặc với màu sắc như thế như thế. Cho Tỳ kheo là cho Bạt-nan-đà. Nói không được thỉnh tùy ý trước là cư sĩ không có nói trước với Tỳ kheo rằng cần gì thì đến lấy. Nói khởi tướng

đồng ý là tưởng mình xin bao nhiêu cư sĩ cũng không giận. Nói vì muốn tốt là không biết đủ, khó cứng dướng, không nhàm đủ.

Tướng phạm trong giới này có ba trường hợp: giá tiền y, sắc y và lượng y. Về giá tiền y: Nếu Tỳ kheo nói với cư sĩ: “Hãy cho tôi loại vải tốt”; Nếu được y vào tay thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề, nếu không được y thì phạm Đột-kiết-la; cho đến xin y với giá hai, ba trăm tiền, nếu được y thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề, nếu không được y thì phạm Đột-kiết-la. Về sắc y: Nếu Tỳ kheo nói với cư sĩ: “Hãy cho tôi y màu vàng hoặc đỏ, trắng hay đen; hoặc là vải gai trắng, sủy-di-la, khâm-bà-la...”, nếu được y thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề, nếu không được y thì phạm Đột-kiết-la. Về kích lượng y: Nếu Tỳ kheo nói với cư sĩ: “Hãy cho tôi y dài bốn chữu tay hoặc năm, sáu, bảy cho đến mười tám chữu tay”, nếu được y thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề, nếu không được y thì phạm Đột-kiết-la. Nếu xin cái này mà được cái kia thì phạm Đột-kiết-la, hoặc xin y vàng lại được y xanh, hoặc xin y xanh lại được y vàng hay đỏ, trắng đen cũng vậy; cho đến xin vải gai lại được vải sủy-di-la hoặc khâm-bà-la... cũng vậy. Không phạm là theo bà con xin hoặc được thỉnh tùy ý trước hoặc không xin mà tự được thì không phạm.